

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Múria, 5.-INCA.

Any IV

SETMANARI POPULAR
INCA 29 DE GENER DE 1918

Núm. 160

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

ORDRE

L'ordre és l'adaptació de les coses al seu fi. Un home ordenat deu saber:

1.ª Triar sos fets i ses coses que'l portin a un fi bo preconcebut.

2.ª Saber adaptar aquets fets i aquestes coses a les circumstàncies de lloc, temps i altres, per a que son fruit sia el major possible.

Es a dir, deu obrar el bé i obrar-lo amb oportunitat.

La oportunitat és la carecterística de l'ordre, fins al punt que molt sovint amb el nom d'ordre no's vol dir més que una oportuna combinació de circumstàncies.

El treball és una obra bona, però l'home que treballa quan deu descansar, fa una acció desordenada. El treball no està adaptat al temps.

El corregir un defecte d'un subordinat és una obra bona, però qui tal faci a la vista de molts i en públic obrarà moltes vegades desordenadament perquè tal obra no és per tal lloc.

No sempre és tant senzill distingir l'ordre del desordre; i la pràctica habitual de l'ordre en petites menudències és cosa molt costosa d'assolir.

Per exemple, l'ordre en el treball, sobre tot si és treball en el que domini la part intel·lectual, és per demés difícil i ensems necessari.

No s'han de fer ni més, ni menys feines de les que's poden fer.

Unes vegades l'enteniment, tant, tant, se concentra en una cosa que s'hi adorm, i altres ne toca tant amb tanta lleugeresa que no se'n profunditza cap.

Se necessita certa elasticitat i certa terquedat intel·lectual.

De nostres tasques n'ha de quedar quelcom escrit amb veritables lletres de tinta, i sigui l'escrit clar, curt i ordenat. Això estalvia molta feina, millor dit, estalvia el fer moltes vegades una mateixa feina.

S'ha d'examinar per dies, per setmanes i per mesos la feina feta, a veure si respònd al temps esmerçat. Així descobriren si treballarem poc, i també si desfem amb la cua lo que hem fet amb el cap.

Hi ha qui porta un diari escrit de les propies operacions. Crec que fer això és útil. A cada acció important deu precedir un

presupòsit del modo i forma d'operar-la, sense'ns falti la elasticitat precisa per anar canviant tot lo que s'ha presuposat malament.

Cada hora del dia ha de tenir la seva feina i cada cosa ha de tenir son lloc; és a dir, a cada paper li correspon una carpe'a, i a cada carpeta el corresponent calaix, i a cada eina de treball el seu lloc.

Endreçar una taula arreplegant lo de sobre per a tirar-ho a un calaix de qualsevol manera, no és endreçar: Es com treure la pols d'un lloc i fer-la caure en altre pitjor.

Deu tenir-se un espeoial cuidado en ordenar lo que no's veu.

L'ordre duplica la feina o estalvia feina, que és lo mateix.

Un home labóriós pot explotar l'ordre per a fer dues feines a la vegada.

Un home gandul pot explotar-lo per a fer la seva amb menys temps.

Així com se veu millor la plana desde el cim de la muntanya, se comprenen millor les ventatges de l'ordre quan s'ha caigut en el desordre, amb propòsit de redimir-se'n.

Ningú us parlarà millor de l'ordre que l'home desordenat quan el troba a faltar. Es l'única ventatja que'l desordre pot donar-nos.

JAUME RAVENTÓS.

(Proses de bon seny)

LA PLUJA

(de Frederic Mistral)

Un sabater festejava una amiga
que, al mateix temps, festejava un pagès.
La fadrineta, de rica, ja ho és,
i galanxona, malgrat qualche piga...
mes qualche piga, a vint anys, no hi fa res.
Catalineta és de nom, i la vida
passa en el mas, i a l'hora escullida,
els jugadors de la bella partida
cada diumenge acudien tots dos.
El camperol, una mica dubtós,
ni entrar gosava... Com un qui rondina
dava el bon dia a la bella fadrina
i deia, alçant els seus ulls al parral:
—Sembia que encara els raïms tenen mal...
Llavors tot dret s'en anava a l'estable,
parlava a l'ase, son pèl allissant,
i dins l'afer, hi anava trobant
un passatemps i plaer delitable.
Deia altre pic:—Què fa el porc? és sadoll?...
i a la paret abocat de l'assoll

el contemplava, i el temps li fugia
mentre en cabòries son seny se perdia,
fins que a la jove tornant de novell,
mig enfrescat:—Com és ver! deia ell,
que s'hi és fet, ben garrut el porcell!

El sabater, ben cregut que amb llestesa
faria's seva la jove pagesa,
vers ella anava fent verbes, galant,
i de Noreta, i Esteve i Joan
les contarelles, xelést repetia...

L'altre era un pobre benèit, segons ell:
Llavors, fent veure que l'art bé sabia,
d'un mocador, tira-peu i martell
treia, i l'elena; i amb to de bravata:

—Catalineta!— Què hi ha?—La sabata
dus decosida, i un punt li darem.
En bon diumenge!— I què hi fa? Què hi farem?...
i, agenollat, del peuet li prenía

la sabateta, l'astut taconè!
Mes la pubilla entretant; Què us diré?

—Ni vol ni dol, la pobre no sabia
determinar-se: El sabaté eixerit
guanyava prou, i bé la calçaria;
mes el pagès, tan bo com encongit,
no li desplaia, tampoc, per a marit.

Un bell diumenge, a l'hora acostumada,
per altre pic aquells festejadors
a fer l'ullet se toparem tots dos,
quan cop en sec, dins la masia amada

en ple festeig la pluja els sorprengué,
i en caigué d'aigua tanta com volgué.
El sabater va pendre la paraula;
i an el pagès allò tant l'avorri,

que abocat amb el cap damunt la taula
a poc a poc de tot s'hi adormí.
Ja ho diu l'adagi—que és, qui prest enuja
les dones, els xerraires i la pluja.

Encare el sabater no hagué advertit
que l'altre—son guerrer—s'era adormit,
—Jas! l'animal! cosint una sabata
li deia a amb ella un verí que esclata:

—Mira'l, dorm com un tronç! res li fa res!
Si reventar de fam vols saber què és,
casa'l, Catalinons, amb un pagès.
Els malanats! si els temps se desbarata

per poc que ploqui, adieu el treballar!
Ni en quinze dies l'eina han de tocar!
Mes a nosaltres, res ens fa plegar:
el sabater és sempre a la sabata.

Ofici d'or!... de dia i nit guanyam,
que, ploqui o nevi, sempre puntejам.
Mentre el xerraire així descapdellava
ficant l'etena al cuuro, i amb braó

estirava sos punys a la remò
del nil encerolat qui grinyolava,
de sentir-lo, la jove ja tombava
del caire d'ell, com si tingués raó.
L'aigat s'era espasat, i la foscò.
Damunt els prats, un sol novell llua,

els forments, els vinyets de la masia tot era alegre, i fresc, i verdejant; i l'aigua fent la perla, tot penjant, dels cap-de-brots, anava degotant. El bon pagès qui ja se desxondia, fregant-se els ulls i badallant, sortí a veure el temps:—Com ha plogut!—va dir. Benedicció! la terra es ben remulla! els meus morers se vestiran de fulla! Mos blats, mancats d'una aigua, que eren prims faran trenta per un! I els raïms?... Tot va bé, per enguany, cullirem oli, i alls, si Deu ho vol, per fer l'ai-oli!

—At si?—ella digué:—Catalinons ja et basta per caldera, i pus raons!
—Vol dir que el sabater, fora peresa i estibat nit i dia, al botigó

s'ha d'espolsar la sòn, de grat o no, i tú, pagès, dormint, véns a riquesa? Seroler, bon amic, està bonet. Adeu!... I tu, tu qui restaves fora, d'avui envant seuras al meu devora, i seràs el meu nuvi, estimadet.

O gent del camp! treballadors d'aixada que empegats d'ésser pagesos, tant, que malaiu vostre treball pesant i ben sovint deixant anar l'arada, i altres afers, pel món aneu cercant, O sapiguen que vostre ofici és sant! Conserveu-la, germans, la terra amada que amb Déu hi feis la tasca per meitat. Sembrau forment, aufaus, ara o suara? Déu vos envia el sol i l'aigua clara, que del bon Déu fruiu la caritat. Déu vos dona bonança i sanitat i més que res, la pau, la llibertat.

trad. MARIA ANTONIA SALVA

Del primer número de la revista il·lustrada *D'ací d'allà*

NOTES BIOGRÁFIQUES

DE MOSSÈN GUILLEM PUJADES FERRER

L'estimació en que era tengut el bon sacerdot del Senyor, ha fet que les seves alabances sien cercades damunt la Premsa per sos amics i admiradors, planyent-se que, en general, aquesta, sia estada tant esquiva en elogis a la seva virtut i apòstolat sacerdotal. Nosaltres que avorrim tota alabança buida, esperam poder omplir aquest desig, solament donant una succinta idea de les bones obres que va fer per la glòria de Deu.

El fet de tenir dues germanes monges de clausura, que entraren a una edat casi infantil, i un altra germà sacerdot, ja s'endevina la fe i religiositat de sos pares, que educaren a sos fills en el temor de Deu.

Mossen Guillerme nasqué en 1856, de manera que ha mort en els sexanta anys.

Estudià la carrera eclesiàstica an el Seminari Consiliar de San Pere de Ciutat.

Rebé totes les ordes de la promoció al Presbiterat de mans del Bisbe Mateu Jaume, cantant sa primera missa la tercera festa de Nadal de 1882, cabalment, a la mateixa església del Convent de Sant Geroni a on tenia ses dues germanes monges.

En 1887, fonc nomenat pel Bisbe Servera, vicari de nostra Església parroquial, càrreg que exercí 25 anys, essent el bràs dret del Sr. Rector; i en tant és així, que

aquest, se oposà amb ses súplices, que fos destinat per ecomom a altres pobles pels bons servicis que li prestava.

La primera obra vistable que emprengué, amb el seu germà Mossèn Miguel, fonc la restauració de l'imatge de Santa Maria la Major, baix la direcció de D. Bartomeu Ferrà, llevant-li la gonelleta en que l'havien vis'a sempre. Amb tal motiu es va fer una gran festa amb processó per la vila portant en tabernacle la garrida Imatge de la nostra escelsa Titular.

Per les vacances de Navidat de 1886 els seminaristes d'Inca establiren la Congregació del Cor de Jesús, amb una grossa festa que feren, quedant ell el Director de la mateixa. Ningu en més afany i cor ha emprès la organització d'una associació piedosa, formant chors setmanals i mensuals de la Comunió Reparadora. Com que el vegem, en les comunions generals, dirigint, durant una pila d'anys, ardorosos fervorins als associats abans de la recepció Eucarística, i els capvespres, fent la devoció del Cor de Jesús amb plàfica inflamada d'amor i ternura.

En aquell temps establi unes escoles noturnes gratis per adults an el convent de Sant Francesc; i promogué i dugué a terme varies pelegrinacions a Lluch per animar i estimular s'estimada Congregació. A la vista tenim una ressenya inèdita de la verificada per d'agost de 1894, i resultà d'un èxit altament esplendorós.

En 1888 funda les corant-hores del Cor de Jesús dels darrers dies. Els primers anys los donà una solemnidad inusual amb valiosos elements que feia venir de Ciutat, tot per lograr arraigar-les en el poble, que abans tant distret estava pel carnaval, fins que esdevengué una solemnidad i devoció popular de gran consol per les ànimes bones. Quant de bé ha fet Mossen Guillerme solament amb aquesta fundació!

La empena que havia pressa en la devoció del Sagrat Cor no sabia estar aturada, i després de les corant-hores, i d'un artístic penó brodat d'or, i d'una magnífica imatge del Cor de Jesús per dur a les processons, son cel l'empengué a fer-li una artística i rica capella a la Parroquia, que és una preciositat. Se beneí en 1897. ¿Qui no recorda les solemnidades de la bendició? Aquelles alimares, aquells altars pels carrers, aquells himnes, aquella alegria general; i de tot n'era l'ànima nostro biografiat.

En 1889 fundà les Conferències de Sant Vicens de Paul, de senyores, que ha dirigides 25 anys, assistint casi sempre a les reunions. El seu caràcter de llimorner el duia a fer les llimosnes extraordinaries en nom d'una devota persona per amagar el seu vertader nom.

Per insinuació del qui escriví aquestes notes, a final del sigle XIX, edificà la Creu monumental damunt el Puig de la Minyó, aidat per D. Bartomeu Ferrà que dirigí les obres. Els actes religiosos que organisa per la bendició de la Creu, foren un acontei-

xament de gran èxit. En 1913, amb motiu de les festes constantinianas, tornà a renovar el Monument que estava destruït per efecte d'un llamp; fent tornar vibrar, en el poble l'entusiasme religiós amb els actes de la nova bendició, aquest entusiasme religiós que tantes voltes en sa vida va fer sentir a sos germans inuers en les manifestacions catòliques de sa Congregació.

En 1909, deixà la vicaria per acceptar els nomenaments de Capellà de les Religioses Recolectes de San Geroni i de Rector del Santuari de Santa Magdalena.

An el Puig va fer moltes millores seguint la tasca empresa pels seus precededors. Construí una cisterna, unes cotxeries, la preciosa cova de Lourdes, i una gran escalinata que encara està sense acabà. Establí també una festa de la Mare de Deu de Lourdes amb el nom de Pa'n-caritat que, aquest darrers anys, ja comensava esser bastant concorreguda.

I ultimament, feia decorar l'església de San Bartomeu de les Monges Gerònies que costejava amb la seva generositat, a on ha trobat la mort, davant l'altar a on canta sa primera missa, havent teixit en la seva vida una hermosa garlanda de bones obres que la Providència tanca en el lloc de partida.

El seu caràcter era bondados, senzill i modest. Tots els qui el tractaven el tenien per un gran amic, perquè ell era l'amic feel de tots. Tenia cor tendre i un esperit ampla, aixís es que veia amb bons ulls i favoria en los seus donatius les obres bones més allunyades de la seva acció. Lo que en altres, a voltes, desperta gelosia, ell e-hu traduïa en complacència, alabança i cooperació.

Quan duia a terme alguna tasca costosa per la glòria de Deu, procurava recullir tots els donatius que pogues, sense ser molest a negú; però si no li bastava, com sovint succeeix en les obres fetes de llimosnes, no es queixava mai, ni negú en sabia el deficit, que cuidava de cubrir amb los seus diners, sense que els més acostats s'en dassin compte.

Intencionadament en la que hem escrit de Mossèn Guillerme, no hem volgut fer complanta planyívola per no entristir més a sos familiars i amics, entre els quals nos hi contam come a un dels més corals. En desgracies tant fortuites i perdudes tant grosses, no hi ha més que aixecar els ulls al Cel per asserenar l'esperit en la forfuit de la conformança i traduir les llagrimas en oracions per l'ànima de l'amic sacerdot; mentres ell, si és an el Cel, com piedosament ho creim, sos sentiments de amor i caritat, que tenia en vida, s'hauran engrandit inmensament; i be pregarà pels seus que ha deixat en l'afficció i anyorança.

MIGUEL DURÁN

Les presidentes de chor de la Congregació del Cor de Jesús, dia 20 feren celebrar un ofici funeral a la església de San Geroni en sufragi de Mossèn Guillerme Pujades, Director que fonc de la Congregació.

La assistència an aquells sufragis va esser fal, que l'esglèsia s'omplí d'associades, les quals s'acostaren a rebre la Comunió, devotament, per oferir-la per son comú Director.

Després de les exèquies feren com una recepció, de dol passant per davant la grasa per donar el pesabé a ses germanes Monges.

El Il·lum. i Rm. Sr. Bisbe de Mallorca ha concedides 50 dies d'indulgències an els qui preguin per la seva ànima en la forma acostumada.

PUBLICACIONS REBUDES

La casa editorial IL·LUSTRACIÓ CATALANA, (Mallorca, 287, Barcelona) seguint en la seva patriòtica tasca de donar a llum l'obra literària de molts autors catalans que, per diverses circumstàncies, resta dispersa i oblidada pels diaris i revistes de la terra, acaba de publicar les *Poesies* d'en Lluís B. Nadal, prematurament perdut per les lletres catalanes, en un volum de 550 planes acuradament presentat i imprès en les prempses de La Renaxensa, del que acabam de rebren un exemplar. Recomanam als llegidors aquest llibre que's troba en totes les llibreries al preu de tres pessetes:

Carbes i Gavelles

Fusellament d'un Espanyol

«El Debate» publica la següent noya de Bilbao: Desde fa alguns dies circulava el rumor de que el jove Duñaveitia, molt conegut i apreciat en la ciutat de Barcelona, havia estat fusellat pels francesos.

El dit rumor ha tingut confirmació.

El jove Duñaveitia era representant d'una fàbrica alemanya de Barcelona.

Viatjant pel Pirineu, passà la frontera i a l'entrar en territori francès fou detengut.

Al registre que li ferem li trobaren factures de l'esmentada casa alemanya i prenent-lo per espia el fusellàrem.

El dit jove tenia idees aliadòfiles.

La Guerra Submarina

Diu «The Times»

«Segons les estadístiques oficials hi ha hagut augment de bucs afoanats en la passada setmana, havent-se perduts 18 grans bucs. Les cifres del tràfic en general també són estades desfavorables. El número total de bucs entrats i sortits dels ports britànics en la setmana anterior va esser de 662 bucs menys en terme mig que les tres darrereres setmanes i 950 bucs manco que el terme mig setmanal an els nous mesos procedents.

Desde el mars fins a novembre, és a dir, en 40 setmanes, s'han afoanats 777 bucs de 1.600 tonelades. El número de bucs afoanats

de manco de 1.600 tonelades durant el mateix temps va esser de 449

El fet de que 959 bucs britànics hagin estat afoanats en nou mesos mos fa comprendre ben clarament els danys que l'enemig mos ha causat en la nostra marina mercant. Hi ha que confesar que en vista de la manca de tant de productes alimenticis fins la carn és degut a la fonada de casi de tres bucs perdida»

Els Candidats Mauristes

Els diaris publiquen la llista dels candidats que es presenten mauristes en les vinentes eleccions de diputats.

En la llista, que és d'un centenar de candidats, e-hi figuren per Madrid, don Antoni Maura, don Jacinto Benavente, el Sr. Coicochea, i el Sr. Vicòrica.

Per Berga, el comte de Figols.

Pel Vich, don Joaquin M. Nadal.

Per Palma de Mallorca, don Antoni Maura.

Per Torroella de Montgrí, don Gustau Peyra.

Balanc

S'ha publicat una nota oficial amb els totals de guanys i pèrdues dels exèrcits de l'Inglaterra en tots els teatres de la guerra durant l'any 1917.

Front Occidental.—Guanys, 73. 131 presoners i 531 canons; pèrdues, 27.200 presoners aproximadament i 166 canons.

Saionica.—Guanys, 1,095 presoners i cap canó; pèrdues, 202 presoners i cap canó.

Palestina.—Guanys, 17,646 presoners i 108 canons; pèrdues, 610 presoners i cap canó.

Mesopotàmia.—Guanys, 15,944 presoners i 124 canons; pèrdues, 267 presoners i cap canó.

Est Africa.—Guanys, 6.728 presoners i 18 canons; pèrdues, 100 presoners i cap canó.

Total general: Guanys, 114,544 presoners i 789 canons; pèrdues, 28,379 presoners i 166 canons.

La Diada de la Llengua Catalana

Dia 20 es celebrà an el saló del Circol d'Obrers Catòlics de Ciutat, aquesta festa, en la qual comensà la seva tasca la secció mallorquina de *Nostra Parla*.

Es va realisar el pograma anunciat davant una distingida concurrència. D. Juan Pons va lletgir uns fragment de l'*Elogi de la Paraula* d'en Maragall i *La Balenguera* de D. Joan Alcover; D. Joan Ramis d'Ayreflor, un treball d'en Ruyra, i l'*Essiu* de D.ª Maria Antonia Salvà; i el President de *Nostra Parla* D. Guillerme Colom lletgí l'*Harpa* de D. Miquel Costa, i el discurs final sobre la llengua que fonc molt aplaudit. Al comensament i al final de l'acte l'*Orfeo Mallorquí* cantà cançons populars armonisades de bons autors.

Formaren la Presidència els representants de *Nostra Parla*, i el notable filòleg M. I. Mn. Antoni M.^{ria} Alcover, els Mes-tres en Gai Saber M. I. Mossèn Miquel Costa i D. Joan Alcover, els escritors mallorquins, Mossèn Salvador Galmés i D. Juan Rosselló de Son Fortesa.

Tot-hom sortí altament satisfet de la primera festa de *Nostra parla*.

RECTIFICACIÓ.—Hem vist que tots els periòdics al donar compte de la constitució de la Junta de *Nostra Parla* duien l'ordre del vocals diferent d'així com los publicà LA VEU D'INCA. D'això no hi ha res intencionat; nosaltres no feren més que seguir l'ordre dels noms, tal com la reberen en carta particular.

Ademés: donarem el títol de procurador a D. Juan Pons quan és altra la carrera que exerceix.

Hem volgut fer aquesta rectificació sens que negú la mos haja demanada.

Noves d'Inca

Per molts estranys a la nostra voluntat no pogué sortir La Veu a son degut dia, cosa que esperam nos dispensaran els nostros abonats.

La Propagadora Balear ha repartida una circular a sos abonats, fent-los sabre que a principi de febrer és veurà en la necessitat de deixar de suministrar el fluït de gas per falta de carbó.

La mateixa Propagadora, per porer cumplir el contracte que té amb l'Ajuntament de servir la il·luminació pública ha fetes posar unes peres elèctriques penjades dels fanals dels carrers.

Les darrereres setmanes en molts de camps s'ha sembrat ordi, que per una raó o altra encara no estaven sembrats, no quedant res per gorret.

Les llavors per la sembradura es pagava a 16 a 18 pessetes. L'ordi a 18 pessetes ja és anar car!

S'han celebrades a la esglèsia de les Religioses de Sant Geroni, solemníssimes corant'hores els dies 25, 26 i 27, dedicades a la Mare Santa Paula.

Ha ocupat la Irona Mossèn Antoni Artigues, de Felanitx.

A la Parroquia s'ha celebrada la Festa de Sant Antoni de Diana, predicant per primera volta a Inca el novell prevere Mossèn Andreu Caimari.

Es estat nomenat Capellà de la esglèsia de Sant Bartomeu del Convent de Sant Jeroni Mossèn Miquel Pujades, germà del capellà qui exercia tal càrreg.

Segons estam enterats, l'obra de restauració que costejava son germà difunt, ell vol que continui a costes i despeses seves.

El Delegat del Banc Vitalici de Espanya ens participa que en el sorteig de pòlices verificat per dit Banc, dia 15 del que som, han sortides premiades amb mil pessetes

les corresponents an els números 91.451, suscrita per D. Bartomeu Pons Capó de Palma i 91.291 de D. Sabastià Rius de Barcelona.

En la casa Consistorial diumenge es verificà una reunió preparatòria de la assemblea que s'ha de tenir divendres vinent al Palau de la Diputació per tractar sobre les subsistències. Hi va haver completa conformitat de parers entre'ls reunits per anar contra els trucs que han en els pobles. Entre els bal-les reunits hi havia els de Manacor, Felanitx, i un retgidor socialista de Manacor, els quals són els caporals d'aquest moviment.

El seminarista Inguer D. Antoni Font, mediant brillants oposicions ha obtingut una beca a la Sapiencia que li valdrà, com se sab, per tota la carrera.

Li donam la enhorabona per aquest benefici, fent-la esfensiva a sos bons pares.

La funció dramàtica que donaren un estol de damiseles an el teatre principal, va ésser un èxit tant pel públic distingit que lograren tenir com per la interpretació de l'obra que posaren en escena per la brillantesa en que cada una d'elles desempenya el seu paper.

Tengueren una entrada grossa, que serà repartida en limosnes entre els pobres de la població.

La sessió major de la Congregació Mariana diumenge donà *Los dos Sargentos i La Sala encantada*.

I ja que parlam d'espectacles hem de advertir, lo que ja digueren una altra vegada, que si no donam compte de totes les funcions que es facin, es degut a no haver estats convidats.

Preus de nostro Mercat

Bessó	a	68'00	el quintà
Blat	a	25'50	la cortera
Xexa	a	26'50	id.
Sivada	a	13'50	id.
id. forastera	a	00'00	id.
Ordi	a	17'00	id.
id. foraster	a	00'00	id.
aves pera cuinar	a	26'00	id.
id. per bestia	a	25'00	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
id. Blanques	a	44'00	id.
curons	a	34'00	id.
asòls	a	00'00	id.
arròves	a	8'50	el quintà

Ajuntament

En les dues darreres sessions que ha celebrat l'Ajuntament s'ha tractat d'un projecte d'urbanisació proposat pel retgidor Sr. Mengual, sobre l'adrassament de alguns carrers i engrandiment de places, millores

que ja fa estona estan a la vista de tot-hom la seva convenient realisació. Per de prompte veim que se belluga molt la idea de que s'acordi l'urgència de fer la plaça Major, com efectivament és una millora que s'imposa per moltes raons que seràn abegcte d'alguns articles.

Mediant una crida el Sr. Bal-le ha advertit al públic que'ls qui estassen dubtosos de les pesades dels venadors acudissen a complorar-ho an el respés de la Sala.

Lo mateix ha ordenat respecte la llet. Els qui creuen que los ho han venuda dolenta o aigolosa la poden dur a l'Inspector de queviures D. Bartomeu Vallés i la analisarà.

La Guardia Municipal desde dijous a vespre, obeint a ordres del Sr. Bal-le, ha donada una batuda an els venadors de llet, conduir-los a la Sala a on D. Bartomeu Vallés, Inspector de queviures del Municipi, los ha vissurada la llet, resultant que és estada decomisada per no reunir bones condicions per la venta als següents venadors.

DIA 24

- A Miguel Llabres Martorell, (Des Puig)
- » Pere Munar Bisellach, (de Cas Majorala Pere)
- » Matgi Soler Beltran, (de Can Solé)

DIA 25

- A Ramon Martorell Ferrer (Ramoneco)
- » Catalina Llopart Mateu (Hort de Na Món)
- » Juan Garcias Miralles (Totsol)
- » Antoni Mulet Martorell (Pastió)

DIA 26

- A Jaume Martorell (Guineu)
- » Sabastià Grau Buades (Gerrereta)
- » Matgi Alorda Beltran (Corriix)
- » Antoni Rosselló Beltran (De sa Gruta)
- » Bartomeu Llobera Escanellas (Es Sereno)

En la sessió que celebrà dijous el Consistori Municipal va acordar fer constar en acte el donar un vot de gràcies al Cap de la Policia, D. Antoni Barceló, pels merits a que es acreador en son servici, sobre-tot per haver finat el cau i agafat a un subjecte anomenat s'Italià, autor, segons es creu, de dos robos en joies de més de 1000 pessetes cada un, comesos a Ciutat, an els carrers de les Monges i de San Antoni.

HAVIS

Sa Llibreria Religiosa d'En Ernest Frau, que estava a sa costa d'en Brossa n.º 19, Palma, s'ha mudad, en es carré d'en Jovellanos n.º 5, entre es Born i es carré d'es Paraires, devant C'an Tomeu.

LA PROPAGADORA BALEAR DE ALUMBRADO

A tenor de lo prevenido en el artículo decimo-sexto de los Estatutos, el Consejo de Administración de esta sociedad, ha acordado celebrar la junta General Ordinaria el dia 31 de los corrientes a las 16, en su domicilio social en Inca, lo que se hace público para conocimiento de los señores accionistas, quienes para concurrir, han de haber depositado sus acciones en la caja social con veinte y cuatro horas de anticipación.

Inca 8 Enero de 1918.—El Presidente, Joaquin Gelabert — El Vocal-Secretario, Esteban Ribas.

DIETARIOS DE 1918

SE VENDEN EN ESTA IMPRENTA

Obres Venals

EN AQUESTA ADMINISTRACIÓ

INCA, MURTA, 5.

MES DE MARIA-CASOLÀ. Compost damunt un que n'ordenà un Pare de la companyia de Jesús per M. Durán=40 cts.

DEVOCIONARI LITÚRGIC, arreglat pel Rnt. D. Juan Quetglas i altres clergues—Encuadernat una peseta en rústica 65 cts.

IN HOC SIGNO VINCES. Poemet Constàntinà per D. Andreu Cajmari, Seminarista.—Ptes. 1'50.

CANÇÓ D'AHIR per D. Miquel Ferrà (Publicacions de «La Revista» n.º 10) Una peseta.

APLEC d'Himnes i Poesies del Puig d'Inca del Santuari de Santa Magdalena i de la Creu de Là Minyo, de distins autors, dotze composicions.—15 cts.

EJERCICIO DEVOTO para hacer la Hora Santa—10 cts.

ALMA EN VERSO, por D. Santiago Vilella Crespo—2 pesetas.

DE LO QUE VIEN LA RUTA por D. José M.ª Tous y Maroto—2 pesetas.

DIAMANTONS replagats a l'agre de la PAGESIA—Aplec I—(Es una fulla feta en forma de romans) 5 cts.

ESTAMPES de la Puríssima, de la Dolorosa, dels Cors de Jesús i Maria amb la coroneta d'or, i de la Sagrada Familia—A 6 ptes el millar.

SANTS EVANGELIS traduïts en romans popular per D. Bartomeu Ferrà—50 cts.

CAMPERES. Poesies per D. Pere d'A. Mulet Una peseta.

FLOR DE CART. Contarella (1891-1999) per Mn. Salvador Galmés i Sanxo—Ptes. 1'50.

PREPARACION para ingreso en la 2ª Enseñanza. Nociones de Geografía sobre el Mapa por D. Juan Grau y Pujol—Nociones generales de conocimientos útiles por D. Pedro Ribes—50 cts.